

dah pa pokončuje tertna bolezen grojzde. Pravijo, da prezgodnji mraz v jeseni in suha burja konec mesca januarja sta škodovala. Tudi kuhinskih sadežev se je obilo pridelalo; omenim tu le čebule, ktero kmetje iz okolice dornavaške voz za vozom že neprenehoma skozi dva dni na horvaške sejme vozijo in s skupljenimi dnarci v varaždinske toplice zahajajo.

Veseli ta dopis pa, Bogu bodi milo! moram skleniti z žalostnim naznanilom, da nagla smert nam je vzela izvrstnega domoljuba, za katerim vsa okolica serčno žaluje — gospoda Jurja Kajnič-a, župnika pri sv. Bolfangu v Višu, ki je za mertvudom v naj krepkejši starosti umerl. Bil je rajni zares mož po velji božji, vès udan svojemu poklicu je bil učenik neutrudljiv, tolažnik žalostnim, svetovavec in prijatelj revnim in zapušenim, podpornik šolam, v verstí domorodcov prvi! Kjerkoli je bival, je zapustil blage spominke delavnosti svoje, in leta in leta bojo cvetele — njemu v spomin — mnoge vertne zasadišča, ki jih je napravil na Humu in okoli Huma. Bila mu zemljica lahka!

Iz Železnikov 3. aug. J. L. Pač čudno je, da dosihmal še nihče ni spomnil novih orgelj farne cerkve v Krajnu, ker so vendar hvale vredno delo o glasu in unajni ličnosti. Po mojih mislih si je mojster, podbreški orgljodelec P. Rojc, s tim delom očitno hvalo zaslužil; kako tedaj je to, da celo krajnsko mesto nima ne enega moža, ki, izveden v orglarstvu, bi bil le za pol ure peró v roke vzel, in pohvalil, kar je hvale vrednega? Razglasujmo dela in imena umetnikov, da jih svet pozna! Gotovo se „Novice“ nikdar ne branijo jemati pohvalnih spisov v svoje liste, ako je hvala zaslužena in zadeva domače reči.

Iz Ljubljane. Častiti gosp. J. Levičnik iz Železnikov nam je te dni dopisal, naj oznanimo sledeči predlog po „Novicah“: „Ali bi ne bilo prav, da bi se naši prerano umerli Josipini Turnogradski s tim spominek postavil, da bi se vsinjeni spisi v eno delice natisnjeni na svetlo dali? Gosp. dr. Toman ima gotovo obraz rajne, ki naj bi se tudi ti knjižici pridjal, kakor bi tudi njeni napévi se lepo podali ti zberki (njeni „občutki“ so bili posebno dobri in bi tudi bili vredni natisnjeni biti). Življenjepis bi gotovo naj bolje napisal gosp. Lovre Pintar. Po mojih mislih bi se to delo, ako bi se ga posebno kak izvrsten pisatelj lotil, prav lahko spečalo deleč in deleč, ker nje ime je slovelo, kjer koli se čuje mili slavski glas. Tudi bi se imeli naročniki nabirati in potem njih imena natisniti. Razglasite to moje mnenje po „Novicah“! — Radi vstrežemo častitemu domoljubu, ktereга blaga misel res zasluži, da bi se izpolnila. Al izpolniti jo zamore le mož njeni, gosp. dr. Toman, ker po našem mnenju se noben drug ne smé prilastiti njene slovstvine zapuščine; pa tudi v vsakem drugem obziru bi gosp. dohtar zamogel naj bolje vrediti omenjeno knjižico.

Novičar iz mnogih krajev.

Ministerstvo dnarstva je dovolilo, da pri colnih plačilih se smejo tudi stare sreberne dvojake in stare petice jemati, une za 6, te za 15 kraje., ravno tako tudi za Galicijo kovane petice in tridesetice. — Bèrzovoz (Eilzug), ki po železnici iz Dunaja (10 minut čez 7 zjutraj) v Ljubljano in iz Ljubljane (ob 5. uri zjutraj) na Dunaj od 1. tega mesca hodi, ima le sledečih 17 postáj: Dunaj, Baden, Wiener-Neustadt, Glognitz, Eichberg, Semering, Mürz-zuschlag, Bruck, Gradec, Spielfeld, Marburg, Rače, Pelčane, Celje, Zidani most, Litija, Ljubljana. Cena vožnine je nekoliko višja od na-

vadne železnice: v vozéh 1. verste se za miljo namesti 20 kr. plača 26 kr., v vozéh 2. verste pa namesto 12 kr. 16 kr. — Do 6. augusta je bilo na Marškem podpisanih 12 milionov 255.938 fl., na Šleskem 2 mil. 903.690 fl., na Horvaškem 3 mil. 270.260 fl., v zgornji Austrii 6 mil. 840.892 fl., v Salzburgskem 1 mil. 219.370 fl., na Štajarskem 4 milione 499.555 fl., na Koroškem 1 mil. 438.010 fl., v Terstu 11 mil. 899.320 fl., na Tiroljskem do 7. aug. 4 mil. 950.213 fl. in v Dalmaciji 1 mil. 22.000 fl.; na Krajnskem do 9. augusta 1 milion 444.760 fl. — Obertnijsko društvo (Industrieverein) v Gradcu je dobilo iz južne Amerike dva serpa, kakor jih sploh v Chili rabijo. Ker je želeti, da bi naši fužinarji take serpe narejali za prodaj v tiste kraje, ju je omenjeno društvo na ogled postavilo. Teržacánje zmiraj tožijo, da nimajo kaj domačega blaga v Ameriko pošiljati; s temi serpi bi se dala morebiti dobra kupčija poskusiti. — Iz Vidma na Laškem se sliši, da so letos svile (žide) manj pridelali kot druge leta. — Dve važne novici ste se iz turško-rusovske vojske zvedile te dni: ena je, da rusovska armada maršira domú, to je, čez reko Prut, kjer se bo ustavila; druga pa je, da zedinjena angleška, francoska in turška armada (80 do 100.000 mož močna) se resno pripravlja za napad Krime in posebno Sebastopolja. „Soldatfr.“ misli, da v sedanjih okoljšinah je rusovska armada le za Prutom na varnem mestu, ker nikjer drugod bi se ne mogla sili zedinjenih armad v bran postaviti. Rusovski časniki pa pravijo, da je presvitli car le zato ukazal armadi svoji na domačo zemljo se vrniti, ker sovražnim in prijaznim vladam pokazati hoče, da je vseskozi pripravljen mir skleniti, ki ga Europa želi. Dalje piše „Oest. Corr.“, da je prednji del turške armade pod poveljstvom Iskender-Beg-a 5. dan t. m. došel v Bukurešt, kjer jo je ljudstvo z neskončnim veseljem sprejelo, in da Omer-paša bo z glavnim staniščem začasno ostal v Ruščuku. — Ko se je unidan carevič Konstantin iz Oranienbaum-a v Kronstadt peljal na majhnem čolnu, bi bil kmalo utonil; hud vihar je namreč prekucnil čolnič, da so utonili njegov adjutant in 4 mornarji, carevič pa se je komaj otel v drug čolnič, na katerem so mu prijadrili na pomoč. — Sliši se, da je deželni poglavar rusovskega Poljskega general Rüdiger žlahnim maršalom na Poljskem svetoval: naj prosijo cara Nikolaja za novo ustanovljenje samostojnega poljskega kraljestva. Če ni to le prazna govorica, je general gotovo to le storil na besedo carovo, ki si želi s tem serca Poljcov nakloniti. — 29. julia so iz carogradskega kanala, kjer so dozday mirno stale, jadrane turške barke na černo morje. — Na Španjskem nikakor ne kaže vse tako dobro, kakor se je mislilo o prihodu Espartera in O'Donela; republikanska stranka podpihuje še zmiraj plamen prekucije, ki se je komaj potolažila. Mati kraljice je nek 2. dan t. m. pobegnila čez mejo španjsko. — Ravno slišimo, ali je res, še ne vémo, da je saksonski kralj iz voza padel in se ubil, in da so Rusi odbili napad Francozov na Sebastopolje.

Stan kursa na Dunaji 10. augusta 1854.

Obligacije	5 %	84 ⁵ / ₈ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	84 fl.
deržavnega	4 ¹ / ₂ %	74 „	Windišgrac. „	20 „ 29 „
dolga	4 %	66 ¹ / ₄ „	Waldstein. „	20 „ 28 ⁵ / ₈ „
	3 %	53 ¹ / ₂ „	Keglevičeve „	10 „ 10 ¹ / ₄ „
	2 ¹ / ₂ %	41 „	Cesarski cekini.	5 fl. 46
Oblig. 5% od leta 1851 B		96 ¹ / ₂ „	Napoleon dor (20 frankov)	9 fl. 41
Oblig. zemljiš. odkupa 5%		77 ¹ / ₂ „	Suverendor	16 fl. 30
Zajemi od leta 1834 . .		219 ¹ / ₂ „	Pruski Fridrihsdor . . .	10 fl. 20
„ „ 1839 . .		125 ¹ / ₄ „	Nadavk (agio) srebra:	
„ „ 1854 . .		89 ¹ / ₂ „	na 100 fl.	23 fl.